

på de afgørende områder, man havde defineret som værende opbygningen af den politiske union, stod udenfor.

For Dansk Folkeparti at se er der ikke gået lang tid siden 1993, og den udvikling, der har været på de områder, der er omfattet af undtagelserne, har ikke været af en sådan karakter, at den på nogen måde kan begrunde folkeafstemninger om ophævelse af undtagelserne. Det er også gået igen i debatten, vi har haft om euroundtagelsen.

Men jeg vil godt sige, at det har været et problem for os at forstå, også i forhold til DUPI-rapporten, at man i den grad forsøger at give indtryk af, at det er problematisk, at Danmark på nogle områder af EU-samarbejdet ikke er med fuldt og helt, for det er jo lige præcis baggrunden for vores undtagelser, at vi ikke skulle være det. Samtidig stod der i det, vi blev bedt om at tage stilling til ved folkeafstemningen i 1993, at vi ikke ville forhindre de andre lande i at gå videre på de områder.

Derfor er der ikke noget problematisk i, at vi er udenfor på nogle områder, og at vi dermed ikke har så stor indflydelse på de områder, som vi selvfølgelig kunne have, hvis ikke vi havde undtagelserne, men samtidig – og det er jo meningen med det – at vi heller ikke er omfattet af de forpligtelser, der følger på de områder. Og dér synes vi, at DUPI-rapporten er alt for ensidig og alt for firkantet i forhold til de reelle forhold, der gælder.

Vi har haft hele eurodebatten, og jeg skal bare kort sige til et par af de andre ordførere, at på forsvarsområdet synes vi, at der er tale om en meget hurtig konklusion, som i virkeligheden både regeringen og også DUPI her gør sig skyldig i. Det har hidtil været diskussionen, at det stadig væk fuldstændig er på tegnebrættet, hvordan forsvarspolitikken i EU udvikler sig, og hvad endemålet bliver. Hvordan vil forholdet til USA se ud?

Der er stadig store brydninger i EU-samarbejdet om, hvordan det forhold skal være, men så sandelig også advarende toner over Atlanten i forhold til, hvad der egentlig kommer frem, og derfor er det alt for tidligt i processen til, at vi kan sige, at faren for en egentlig overstatslig Europahær, eller hvad man vil definere det som, er overstået.

Med hensyn til det retlige område er der den her diskussion om, hvorfor vi egentlig tog den undtagelse. Hvorfor var det egentlig, den blev opfundet af dem, der opfandt den undtagelse?

Det var noget med politisamarbejde. Nå, men så er der ingen grund til at have den længere, for nu handler det ikke om det, nu handler det om noget flygtningepolitik. Man forbigår altså bare fuldstændig, at der jo godt kan være nogle, der faktisk gerne vil have undtagelsen netop af hensyn til flygtningepolitikken, fordi vi ønsker den opretholdt som et nationalt anliggende.

Men selvfølgelig kommer man ikke uden om i sådan en diskussion også at diskutere Schengensamarbejdet, hvor vi jo desværre må konstatere, at afskaffelsen af grænsekontrollen gør det sværere og sværere for Danmark at opretholde egne regler. Det er også en af grundene til, at Dansk Folkeparti længe har advaret mod Schengenaftalens udmøntning.

I forhold til unionsborgerskabet – og det skal så være min afsluttende kommentar – tager DUPI's rapport ikke højde for de seneste ting, og det er måske også fair nok; der er sket meget allerede, siden udkastet til DUPI-rapporten blev diskuteret i DUPI's bestyrelse. Der er hele Østrig-aktionen, som vi bør tage med ind i billedet, og så er der hele situationen om Charteret.

Det forslag til vedtagelse, som regeringspartierne, Venstre. De Konservative og CD har fremsat, mener vi går i en hel forkert retning, og derfor skal jeg fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager DUPI's rapport til efterretning som et bidrag til debatten om de danske undtagelser, der blev givet befolkningen efter Nejet den 2. juni 1992, og konstaterer, at rapporten ikke giver anledning til at foreslå nogen af forbeholdene afskaffet.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 96).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se foran). Dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg vil gerne indledningsvis takke udenrigsministeren for besvarelsen af forespørgslen og tilføje, at det er meget interessant at læse om udviklingen siden starten af Danmarks medlemskab på de områder, som har været omfattet af de fire forbehold, som vi fik efter afstemningen i 1992.